

Sygn. akt VU 152/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Marzena Foltyn-Banaszczyk

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 19 grudnia 2014 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 152/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 19 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał J. W. prawo do emerytury od dnia (...) roku. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej jako wariant najkorzystniejszy.

W odwołaniu od powyższej decyzji złożonym w dniu 2 lutego 2015 roku J. W. podał, że sposób wyliczenia wysokości emerytury jest nieprawidłowy i wniósł o weryfikację wyliczeń. Wnioskodawca odnosił się w odwołaniu do wcześniejszych decyzji z dnia 19 sierpnia 2014 roku i z dnia 28 sierpnia 2014 roku o przyznaniu emerytury w kwocie zaliczkowej i wskazywał na różnice w wysokościach poszczególnych elementów składowych. Podnosił, że składniki stanowiące elementy składowe zaskarżonej decyzji zostały przyjęte jako błędne, w tym okresy składkowe i nieskładkowe, wysokość zwaloryzowanej składki na ubezpieczenie emerytalne i kwota bazowa.

Na rozprawie w dniu 8 czerwca 2015 roku wnioskodawca sprecyzował odwołanie i podał, że kwestionuje przyjętą kwotę bazową. Na rozprawie w dniu 3 lipca 2015 roku wniósł o zobowiązanie ZUS do złożenia informacji o sposobie wyliczenia wskaźnika wysokości wyliczonej emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił, co następuje:

J. W. urodzony w dniu (...), złożył w dniu 3 lipca 2014 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Wnioskodawca wniósł o wyliczenie emerytury według najkorzystniejszego wariantu.

(dowód: wniosek k. 1-3, k. 6a akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 28 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń społecznych Oddział w T. przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury poczynając od dnia(...) roku w kwocie zaliczkowej. Wysokość emerytury została obliczona w sposób mieszany na podstawie art. 53, art. 26 i art. 183 ustawy emerytalnej.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął wynagrodzenie z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (1984 – 2013), tj. z lat 1984-1987, 1992-1998, 2002-2004, 2008-2013. Wysokość wynagrodzeń wynikała z ze złożonych do ZUS przez wnioskodawcę zaświadczeń od pracodawcy – druki Rp-7. Obliczony z tych lat wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ((...)) wyniósł **206,72%**, a wysokość emerytury wyniosła 4.598,76 złotych.

Obliczając wysokość emerytury na podstawie art. 53 do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy:

- składkowe – 497 miesięcy (41 lat, 5 miesięcy, 14 dni),

- nieskładkowe – 25 miesięcy (2 lata, 1 miesiąc, 7 dni).

Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika podstawy 206,72% przez kwotę bazową 3.191,93 = 6.598,36.

Wysokość emerytury na podstawie art. 53 obliczono:

$24\% \times 3.191,93 = 766,06 \text{ zł},$

$(497 \times 1,3\%) / 12 \times 6.598,36 = 3.552,56 \text{ zł},$

$(25 \times 0,7\%) / 12 \times 6.598,36 = 96,34 \text{ zł}$

Razem = 4.414,96 zł.

Obliczenie wysokości emerytury na podstawie art. 26 wynosiła:

-kwota składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji = 288.345,33 zł,

- kwota zwaloryzowanego kapitału = 686.114,98 zł,

-średnie dalsze trwanie życia wynosi = 209,80 mcy,

-wyliczona emerytura 4.6.44,71 zł (288.345,33 + 686.114,98 / 209,80)

Obliczona wysokość emerytury na podstawie art. 183 ustawy wyniosła:

20% wysokości emerytury obliczonej na podstawie art. 53 = 882,99 zł,

80% wysokości emerytury obliczonej na podstawie art. 26 = 3.715,77 zł

Razem 4.598,76 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 28.08.2014 roku k. 21-22 akt emerytalnych; obliczenie wskaźnika k. 25 akt emerytalnych, k. 31; pismo ZUS k. 30; odpowiedź na odwołanie k. 11-12; druki Rp-7 k. 8-10 akt emerytalnych, k. 8 akt kapitałowych;

zaświadczenie o okresach nieskładkowych k. 11 -12 akt emerytalnych; karta przebiegu zatrudnienia k. 20 akt emerytalnych)

Kwota bazowa wyniosła 3.191,93 złotych i została przyjęta na podstawie art. 19a ustawy emerytalnej w związku z Komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 11 lutego 2014 roku (M.P. 2014 roku, poz. 147). W 2013 roku, tj. w poprzednim roku kalendarzowym kwota bazowa wynosiła 3.191,93 zł.

(dowód: pismo k. 21)

Do okresów składkowych i nieskładkowych uwzględnionych przez organ rentowy na podstawie złożonych świadectw pracy wnioskodawcy z zatrudnienia od 2 sierpnia 1969 roku do dnia 31 maja 2014 roku należały okresy ubezpieczenia:

- od dnia 2 sierpnia 1969 roku do dnia 30 października 1969 roku w (...);
- od dnia 22 listopada 1969 roku do dnia 13 lipca 1970 roku w Kopalni (...);
- od dnia 8 września 1970 roku do dnia 31 stycznia 1980 roku w (...);
- od dnia 11 marca 1980 roku do dnia 31 marca 2014 roku (...) (z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego od dnia 1 września 1989 roku do dnia 31 sierpnia 1990 roku);
- od dnia 11 kwietnia 2014 roku do dnia 31 maja 2014 roku zasiłek PUP

Zwolnienia lekarskie w ww. okresach stanowią okres nieskładkowy.

(dowód: zaświadczenie k. 3, k. 4, k. 6 akt kapitałowych; świadectwa pracy k.5 akt kapitałowych, k. 7 akt emerytalnych; załącznik do zaświadczenia k. 7, k. 11 akt kapitałowych; zaświadczenie k. 11 -12 akt emerytalnych; zaświadczenie k. 13 akt emerytalnych; karta przebiegu zatrudnienia k. 20 akt emerytalnych; pismo k. 33 akt emerytalnych; odpowiedź na odwołanie k.11 -12; pismo k. 30)

Decyzją z dnia 28 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń społecznych Oddział w T. przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury poczynając od dnia(...) roku w kwocie zaliczkowej. Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął:

- kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji=184.682,88 zł,
- kwota środków przeniesionych z OFE i środków zaewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem waloryzacji = 99.576,02 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału = 686.114,98 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi = 209,80 mcy,

Wysokość emerytury **wynosi 4.625,23 złotych. (184.682,88 zł+99.576,02+686.114,98)/209,80.**

(dowód: decyzja z dnia 28.08.2014 roku k. 23-24 akt emerytalnych; odpowiedź na odwołanie k. 11-12; pismo k. 30)

Decyzją ostateczną z dnia 19 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń społecznych Oddział wT. przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury poczynając od dnia(...) roku. Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął:

- kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji=184.682,88 zł,
- kwota środków przeniesionych z OFE i środków zaewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem waloryzacji = 99.576,02 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału = 686.114,98 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi = 209,80 mcy,

Wysokość emerytury **wynosi 4.625,23 złotych. (184.682,88 zł+99.576,02+686.114,98)/209,80.**

Wysokość emerytury obliczona na podstawie art. 26 jest najkorzystniejsza.

(dowód: decyzja z dnia 19.12.2014 roku k. 35-36 akt emerytalnych; odpowiedź na odwołanie k. 11-12; pismo k. 30)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

W dniu 3 lipca 2014 roku J. W. złożył wniosek o przyznanie mu emerytury na podstawie przedłożonych dokumentów według najkorzystniejszego wariantu.

Zgodnie z treścią art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

W myśl natomiast art. 25 ww. ustawy podstawę obliczenia emerytury, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175.

Tym samym podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

Jak wynika z dokumentacji nadesłanej przez ZUS kwota składki zaewidencjonowanej na koncie wnioskodawcy J. W. z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 184.682,88 złotych, kwota środków przeniesionych z OFE i środków zaewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 99.576,02 złotych, zaś kwota waloryzowanego kapitału początkowego wynosi 686.114,98 złotych.

Średnie dalsze trwanie życia wynosi 209,80 miesięcy.

Mając na uwadze powyższe wartości ZUS prawidłowo określił wysokość emerytury wskazując, że stanowi ona kwotę 4.625,23 złotych = (184.682,88 + 99.576,02 + 686.114,98) / 209,80mcy.

Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy organ rentowy ustalił i przyjął prawidłowe elementy wysokości emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy.

Wysokość dalszego średniego trwania życia wnioskowy na poziomie 209,80 mcy jest prawidłowy i zgodne z Komunikatem Prezesa GUS z dnia 26 marca 2014 roku M.P. z 2014 roku, poz. 245. Dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę, jak w przypadku wnioskodawcy – tj. w wieku 65 lat i 5 miesięcy (wiek taki posiadał wnioskodawca w chwili wydania decyzji) przyjmuje się średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 209,80 miesięcy.

Również wysokość zwaloryzowanego kapitału początkowego jest zgodna i prawidłowo wskazana we wszystkich załączonych przez wnioskodawcę decyzji i wynosi 686.114,98 złotych. Zwaloryzowanie stawki kapitału początkowego wynoszącej 215.341,06 złotych, a ustalonej decyzją ostateczną i niekwestionowaną przez wnioskodawcę z dnia 24 lipca 2014 roku nie było również kwestionowane przez wnioskodawcę. Z informacji na dzień 31 grudnia 2012 roku złożonej przez samego wnioskodawcę wynikało, iż zwaloryzowany kapitał początkowy na dzień 31 grudnia 2012 roku wynosił 585.763,89 złotych, zaś w lipcu 2014 roku kapitał ten wynosił 686.114,98 złotych.

Wnioskodawca odnosił się do kwoty składki zaewidencjonowanej na koncie wnioskodawcy, która z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 184.682,88 złotych oraz kwoty środków przeniesionych z OFE i środków zaewidencjonowanych na subkoncie, która z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 99.576,02 złotych. Wnioskodawca odnosił ww. kwoty do informacji z organu rentowego z 2012 roku i wskazanej tam kwoty 134.756,41 złotych. Należy jednakże podkreślić, iż jak słusznie podniósł organ rentowy, kwota ta odnosiła się do wysokości zwaloryzowanej składki, która w 2011 roku wynosiła właśnie 134.756,41 złotych (z wyłączeniem kwot zaewidencjonowanych na subkoncie), zaś obecnie po waloryzacji wynosi 184.682,88 złotych.

Odrębnie zaś wskazane są kwoty środków zaewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem waloryzacji, tj. w wysokości 99.576,02 złotych.

Obie wysokości podlegają zatem sumowaniu tj. 184.682,88 + 99.576,02 i łącznie z kwotą zwaloryzowanego kapitału po podzieleniu przez średnie dalsze trwanie życia 209,80 pozwoliło na wyliczenie wysokości emerytury wnioskodawcy na **kwotę 4.625,23 złotych brutto.**

Decyzja organu rentowego była prawidłowa. Wysokość wyliczonej emerytury znalazła potwierdzenie w szczegółowym uzasadnieniu wysokości poszczególnych jej elementów przez organ rentowy. Wnioskodawca ostatecznie nie zgłaszał do tej decyzji żadnych innych zastrzeżeń czy zarzutów.

Na marginesie tylko należy podnieść, iż przy wyliczeniu wysokości emerytury na podstawie art. 26 ustawy okresy składkowe i nieskładkowe nie stanowią podstawy wyliczenia wysokości tej emerytury. Są one wyłącznie uwzględniane przy kapitale początkowym, którego wysokość jest ustalana w odrębnym postępowaniu i na podstawie odrębnej decyzji.

Odwołanie wnioskodawcy sprowadzało się również do kwestionowania wyliczenia wysokości emerytury obliczonej w sposób mieszany, a w konsekwencji przyjęcie przez organ rentowy, iż wyliczenie wysokości emerytury na podstawie art. 26 ustawy jest korzystniejsze dla wnioskodawcy.

Zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2009, wynosi:

1)

80% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2)

20% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

2. Emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej, o której mowa w ust. 1, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2010, wynosi:

1)

70% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2)

30% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

3. Emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej, o której mowa w ust. 1, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2011, wynosi:

1)

55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2)

45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

4. Emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej, o której mowa w ust. 1, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2012, wynosi:

1)

35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2)

65% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Natomiast emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej, o której mowa w ust. 1, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2013 albo 2014, wynosi:

1)

20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2)

80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Do ponownego ustalenia wysokości emerytury, o której mowa w ust. 1-5, z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury stosuje się art. 108.

Zgodnie zaś z treścią art. 53 Emerytura wynosi:

1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz

2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

2. Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

3. Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio, jeżeli podstawę wymiaru emerytury stanowi podstawa wymiaru emerytury przyjętej do obliczenia świadczenia przedemerytalnego.

Decyzją z dnia 28 sierpnia 2014 roku organ rentowy dokonał wyliczenia wysokości emerytury wnioskodawcy w tym trybie. W sposób szczegółowy poszczególne elementy jakie organ rentowy uwzględnił przy wymiarze wysokości emerytury zostały wskazane w treści emerytury, w tym rozmiar okresów składkowych i nieskładkowych, wynagrodzenie z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (1984 – 2013), tj. z lat 1984-1987, 1992-1998, 2002-2004, 2008-2013, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ((...)), który wyniósł **206,72%**. **Z porównania wysokości emerytury wyliczonej na podstawie art. 26,53 i 183 (4.598,76 złotych)** i na podstawie art. 26 (**4.625,23 złotych**) **jednoznacznie wynika, iż organ rentowy przyznał wnioskodawcy emeryturę w wyliczonej najkorzystniejszej wysokości.**

Odnosząc się do zarzutu przyjęcia jako kwoty bazowej kwoty 3.191,93 złotych należy stwierdzić, iż zarzut ten jest chybiony.

Zgodnie z treścią art. 19 ustawy emerytalnej kwota bazowa wynosi 100% przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenia społeczne, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, **w poprzednim roku kalendarzowym.**

Zgodnie z art. 19a kwota bazowa jest ustalana corocznie na podstawie art. 19 i obowiązuje od 1 marca każdego roku kalendarzowego do końca lutego następnego roku kalendarzowego. Na podstawie art. 20 ust. 1 pkt b) ustawy Prezes GUS ogłasza w formie Komunikatu w Dzienniku Monitor Polski kwotę bazową.

W poprzednim roku kalendarzowym – 2013 roku, tj. w poprzednim roku przed ustaleniem wysokości emerytury wnioskodawcy, zgodnie z ww. Komunikatem Prezesa GUS kwota bazowa wynosiła 3.191,93 złotych (M.P. z 2014 roku, poz. 147).

Organ rentowy zatem przyjął do wyliczenia emerytury wnioskodawcy sposobem mieszanym w części wyliczenia na podstawie art. 53 ustawy prawidłową kwotę bazową.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 206,72% również został wyliczony prawidłowo. Na podstawie złożonych przez wnioskodawcę zaświadczeń od pracodawców – druki Rp-7 organ rentowy do wyliczenia wysokości wskaźnika przyjął wysokości wynagrodzeń wskazanych w tych zaświadczeniach. Szczegółowe wyliczenia organ rentowy przedstawił do akt. Wysokości przyjętych wynagrodzeń odpowiadają zatem dokumentom jakie złożył sam wnioskodawca i jakimi dysponował organ rentowy.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 z późn. zm.) podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Z kolei ustęp 6 tego artykułu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie

20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jednocześnie zgodnie z przepisem § 20 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U Nr 10, poz. 49) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty są dla pracownika zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacje ubezpieczeniowe zawierające wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków.

Sąd miał na uwadze, iż przewidziane w powołanym wyżej rozporządzeniu ograniczenia co do środków dowodowych będących podstawą ustalenia wysokości zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru świadczenia, nie obowiązują w postępowaniu sądowym. Do postępowania dowodowego w tym zakresie mają bowiem zastosowanie ogólne przepisy dotyczące przeprowadzania dowodów w procesie cywilnym. Stosowania przepisów ogólnych nie wyłączają także odrębne unormowania odnoszące się do postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97, OSNP 1998/11/342, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 roku, III AUa 105/97, Apel.-W-wa 1997/2/7, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 19 stycznia 1994 roku, III Aur 494/93, PS-wkł. 1994/6/18).

W niniejszej sprawie jednakże wnioskodawca nie zgłosił i nie złożył żadnych dowodów, które podważyłyby wysokości wynagrodzeń przyjęte przez organ rentowy na podstawie druków Rp-7 do wyliczenia (...). Wskaźnik ten zatem wyliczony na poziomie 206,72 % był prawidłowy.

Również odnośnie wymiaru okresów składkowych i nieskładkowych wnioskodawca nie przedstawił żadnych merytorycznych zarzutów czy dowodów. Organ rentowy przyjął takie okresy składkowe i nieskładkowe i w takim wymiarze, jakie wynikają ze świadectw pracy, zaświadczeń o okresach nieskładkowych. Wszystkie te okresy zostały uwzględnione przez organ rentowy, co jednoznacznie wynika z porównania wymiaru tych okresów wynikających z ww. dokumentów z kartą przebiegu zatrudnienia.

Mając powyższe na uwadze należało uznać zaskarżoną decyzję za prawidłową. Podważeniu prawidłowości wyliczeń organu rentowego nie może bowiem służyć odwołanie wnioskodawcy, w którym wnosi on o dokonanie weryfikacji wyliczeń organu rentowego. Wnioskodawca bowiem kwestionując przedmiotową decyzję nie przedstawił żadnych merytorycznych zarzutów mogących podważyć wydaną decyzję, ani dowodów, które mogłyby podważyć istniejące i przyjęte do obliczeń wysokości świadczenia dokumenty znajdujące się w aktach emerytalnych i kapitałowych. Podstawę ww. obliczeń dokonanych przez organ rentowy stanowiły bowiem dokumenty złożone przez samego wnioskodawcę do organu rentowego. Przy braku innych dokumentów, które pozwoliłyby przyjąć inne dane do obliczeń wysokości świadczenia, wnioskodawca nie mógł skutecznie podważyć prawidłowości tych wyliczeń. Organ rentowy przy tym w toku postępowania w sposób szczególny odniósł się do wszystkich zgłaszanych uwag wnioskodawcy.

Skoro zatem ustalone decyzją ostateczną świadczenie jest wyższe od wyliczonego w systemie mieszanym, prawidłowo organ rentowy obliczył wysokość świadczenia wnioskodawcy zgodnie z jego wnioskiem, tj. w wariantcie najkorzystniejszym. Z porównania wyliczeń wysokości emerytury wnioskodawcy w obu wariantach, wyliczenie wysokości świadczenia na podstawie art. 26 jest korzystniejsze.

W tym stanie sprawy Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie J. W. jako bezzasadne.